

# הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

*Dirshu*  
דרשו ד' ועוז  
קרן עולמית לחינוך  
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי כ"ב אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: חגיגה יד | דף הכולל: מגילה ט.  
דף היומי בהלכה: מאמצע סעיף ה' "ודוקא ביחיד" עד תחילת סימן ב'.  
מוסר: חפץ חיים - 'ואחשבה לדעת' עד הקדמה 'על כן אזרתי'.  
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ה' 'ויאמר לנפש' עד 'אמר השכל הענינים שהם טובים'



## להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: [dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

האלפים נעמדו על רגליהם וזעקו: "הואי! הואי! הואי!" | סמרקנד, אוזבקיסטן: המשורר החסידי והילדה הבוכיה – סיפור מפעים שנחשף לאחרונה | "סְמֶקוּן יִרְקוּ, בְּרֶקוּן" – המילים שסינן המלמד ההונגרי כשתלמידיו הכעיסו אותו | 2344

### סיום דף היומי בהלכה

## אלפי הנוכחים נעמדו שוב ושוב על רגליהם וזעקו בקול גדול: "הואי! הואי! הואי!"



אש בוערת בפריז - רשמים מרגשים ממעמד סיום הדף היומי בהלכה ב'עיר האורות'

בבית מסורתי, אבל מעולם לא למד בישיבה, החליט להצטרף ללימוד הדף היומי בהלכה. "זו הייתה החלטה של רגע אחד. לא אשכח את הרגע ההוא כל חיי. עמדנו שם. אני מחזיק את כסא הגלגלים של אבא, שמוחא כפיים בכל כוחו עם ידיו החלשות כאשר שרו אחרי ההדרן. ראיתי את אבא והבנתי שזה הנחת האמיתי שלו. לא קריירה במשפטים, ולא עשיית עסקים. חיבור עמוק למורשת ולעולם התוכן והרוח היהודי.

מאז, מרטין לא מדלג יום אחד. בשבע השנים האחרונות הוא משתתף מידי יום בשיעור על הדף היומי בהלכה, ובתוך כמה שנים הפך לתלמיד חכם. הוא החל לחבוש כיפה, להגיע לבית כנסת, ואת ילדיו שלח למוסדות תורניים. "החיים שלי התהפכו לגמרי בזכות הדף היומי בהלכה. לא זכיתי שאני יכול ללמוד גמרא. אין לי את הרקע המתאים, וגם לקרוא באותיות עבריות אני לא יודע. אבל המשנה ברורה זה משהו שאני מתחבר אליו, ולמרות הקושי אני שמח לראות שלא דילגתי על עמוד אחד."

בשעת ערב זו של יום ראשון, הוא ניצב כאן עם רעייתו, שניים

### שליח 'יתד נאמן' לפריז

ד"ר מרטין אבקסיס, הוא עו"ד מוכר בקהילה היהודית בפריז. אביו ד"ר פרנסואה אבקסיס, היה שופט ברפובליקה, ובנו מחזיק כיום במשרד עו"ד גדולי ברובע לה-מארה, שמייצג תאגידים גדולים, פוליטיקאים, וארגונים מוכרים במדינה.

לפני שבע שנים, כאשר אביו חולני מאוד, בן משפחה הציע למרטין לקחת את אבא לאירוע משמח במיוחד: סיום של הדף היומי בהלכה שערך ארגון דרשו. מרטין קפץ על הרעיון, ולקח את אבא, בכסא גלגלים למאורע המיוחד. "בדיעבד אנחנו יודעים שזה נתן לו עוד כמה חודשים טובים לחיות" אומר לנו כעת בשערי הכניסה לאולם 'לס דוקס דס פריז', מרטין אבקסיס. "השמחה העצומה, השירים, דברי התורה, כל אלו הכניסו בו חיים. אחרי תקופה ארוכה שהוא היה בבית רק עם האחיות שטיפלו בו, פתאום הוא ראה אור. השמחה של התורה עוררה בו אנרגיות כמוסות, שחזקו אותו מוראלית."

אלא שבאירוע ההוא, קרה עוד משהו. מרטין, שאמנם גדל

דוד בנישו שליט"א, ראש ישיבת נשמת ישראל, הגאון רבי מיכאל בניטה שליט"א, אב בית דין קהל יראים פריז, הגאון רבי פרג' ברוך שליט"א, ראש ישיבת אור תורה בפריז ועוד עשרות רבנים חשובים מכל רחבי המדינה.

אורח מיוחד מארץ ישראל היה הגאון הגדול רבי יצחק אזרחי שליט"א, מראשי ישיבת מיר שהטריח עצמו במיוחד על מנת להגיע למעמד ונשא דברים מרגשים לקהל המשתתפים וחיזק אותם להמשיך ולהתמיד בלימוד התורה ולהרחיב את מפעלות הלימוד לצרפת כולה.

בשיאו של האירוע נשא דברים נשיא דרשו הג"ר דוד הופשטטר שליט"א, מי שמנצח על המהפכה התורנית במדינה. הרב הופשטטר שדובר צרפתית מצוינת, הצליח לעורר התרגשות אדירה בקהל, כאשר שוב ושוב האלפים על רגליהם וזעקו בקול גדול: הואי! הואי! הואי!

כשביקשנו להבין מה הכוונה, אחד המשתתפים הסביר לנו שהרב הופשטטר שואל את הנוכחים האם להרחיב את הפעילות התורנית, האם להוסיף שיעורים, האם להוסיף עוד תורה, ועל כולם האלפים עונים "כן", נעשה ונשמע, כמו מעמד הר סיני הופיע כאן לרגעים במלוא הדרו, ויהודי פריז הכריזו על נאמנותם לתורה הקדושה.

זהו יום חג לא רק בפריז, יהודים התקבצו ובאו מליאון, מבוסיייר, ממרסיי ניס וטולוז. כולם נקבצו באו לך לכבוד התורה. הרבעים ה-17, ה-18 וה-19 לבשו חג, מכל עבר באו אנשים נשים וטף, בדיצה וחדווה להוקיר את התורה. לכולם חלק בתורה וכולם חלק מהשמחה הגדולה.

#### על המדוכה: רבני צרפת ברב שיח

לאחר סיום המעמד, כאשר בני פריז התורנית החלו לשוב לבתיהם, כינסנו מפגש חינוכי מרתק שבו השתתפו הגאון הגדול הרב יחיא טובול שליט"א, אב ביד הדין דצרפת, הרה"ג רבי נפתלי לוי שליט"א והרה"ג רבי שלמה אלחדד שליט"א - רבני 'דרשו' ומקימי עולה של תורה בצרפת.

הפאנל החינוכי ביקש למקד את תשומת הלב במצבה הרוחני של יהדות צרפת, שחוזה בשנים האחרונות גל התחזקות אדיר, כאשר מאות בני ישיבות עידית שבעידית יוצאים מבין כתלי ישיבותיה, ודור של אברכים עמלי תורה המקפדים על קלה כבחמורה מעלים את הרמה הרוחנית בקרב כלל היהודים במדינה, כולל בקרב אלו הרחוקים משמירת מצוות. חלק נכבד מהמהפכה הזו מיוחס לארגון דרשו שמשקיע הון עתק בטיפוח הרוחני של יהודי צרפת מתוך מטרה לחזק את עולם התורה הצרפתי.

מבנותיו, ובנו הקטן. כולם שותפים בשמחה. "זו שמחה של כולנו. אני לא האמנתי לפני שבע שנים שאני אהיה כאן, אעמוד עם כיפה גדולה בכניסה לסיום, ולא כמי שמלווה אדם נכה, אלא כמסיים. אני חושב איך אבא היה גאה בי לו היה רואה אותי עומד כאן היום ומתמלא בשמחה. אין מתנה גדולה יותר עבורו, והלימוד שלי, והשינוי שעשינו כל המשפחה הוא לעילוי נשמתו".

מרטין לא לבד. בשעה זו עומדים בשערי האולם מאות משתתפים שהגיעו מכל רחבי צרפת. חלקם נסעו שעות ארוכות כדי להגיע הנה. בחורי ישיבות, אברכים, בעלי בתים, אקדמאים, ציבור מסורתי מכלל גווי הקשת של יהודי פריז וגלילותיה. כולם עומדים כאן לבושים בבגדי שבת, נכונים לחגוג ולשמוח בשמחתה של יהדות צרפת, בשמחתה של תורה.

בדיקות האנטיגן מתקדמות בעצלתיים. אחרי כ-20 דקות אנחנו נכנסים לאולם אדיר הממדים. "זה אירוע השמחה התורני הגדול ביותר מאז הקורונה של יהדות פריז" אומר לנו הרב חיים פראץ, בן 37, מגיד שיעור של דרשו בליאון כשהוא מנסה להתגבר על קולות המוזיקה ברקע. "מה שמעניין הוא שגם האירוע האחרון, רגע לפני פרוץ הקורונה היה סיום הש"ס של דרשו בדיוק לפני שנתיים, בהשתתפות למעלה מ-5000 בני אדם. הציבור כאן מרגיש שהמטען הרוחני שלו עשיר יותר בזכות דרשו".

אברך המוסר שיעור בדף היומי בהלכה שעשה את דרכו במשך שעותיים למעמד מספר לנו בעיניים בורקות: "הציבור היהודי הצרפתי צמא לכאלה אירועים. אין לנו אותם, אלו אירועים נדירים שמתרחשים בעיקר על-ידי 'דרשו' לאורך עשרים השנים האחרונות. לפני שנתיים היה זה בסיום הש"ס ועתה בסיום הדף היומי בהלכה". המוני המשתתפים יושבים סביב שולחנות ערוכים בטוב טעם. תזמורת מורחבת מנעימה בצלילים של שירי ערגה לאהבת התורה. על המלאכה מופקדים זמרים שהגיעו במיוחד מישראל, ר' שלמה כהן ור' נפתלי קמפה ועימם יהודה גלילי ומוישי רוט שאמונים על מלאכת הניצוח, כולם מתקבלים באהבה עצומה ע"י תושבי פריז וגלילותיה שכמו מבקשים לגמול להם על הגעתם במיוחד מארץ ישראל למעמד הסיום.

#### הואי! הואי! הואי!

את שולחן הכבוד המיוחד מפארים גדולי ראשי הישיבות, הרבנים והדיינים של יהדות צרפת. הגאון רבי יחיא טובול שליט"א, אב בית דין ליאון, שנשא דברים נרגשים וחיזק את הציבור הענק. הגאון רבי מיכאל שמרלה שליט"א, אב בית דין שטראסבורג, הגאון רבי יהודה טולידאנו שליט"א ראש ישיבת חזון ברוך, הגאון רבי יצחק כץ שליט"א, ראש ישיבת יד מרדכי, הגאון רבי

**הצטרף עכשיו גם אתה**  
להצטרפות מוקד 'דרשו' 02-5609000

**המוני בית ישראל בכל העולם היהודי התחילו בלימוד המשנה ברורה במסגרת הדף היומי בהלכה**

**דף היומי בהלכה**

## צרפת נמצאת בתנופה רוחנית אדירה, מה האתגר המרכזי ביותר מבחינה רוחנית עבור מנהיגי הקהילה היהודית

**הגאון הרב טובול שליט"א:** המשימה המרכזית היא לייצר דור של אברכים. שדרה יציבה של תורה. כאן בצרפת זה לא טבעי להיות אברך. אין עולם תורה מפותח כמו בארץ ישראל או בארה"ב. ולכן כדי לבנות כאן עולם תורה אמיתי, צריך להפוך את התורה למרכז חייו של החניך, כדי שירצה להמשיך בכך גם אחרי החתונה. אם הגענו לזה, זה לא סתם עוד אברך, כל אברך כאן הוא יהלום נדיר ומגדלור לכל צרפת. מלבד זאת מכיוון שאין מספיק לומדי תורה, אין לנו מספיק מורי הוראה שיוורו את הדרך אשר ילכו בה, וזה חשוב למען העתיד של יהדות צרפת בשנים הבאות.

**הרב אלחזד:** כדי לחזק את המגמה הזו המשימה שלנו ההרגשה טובה לבחורים וגם להוריהם, שירגישו טוב, שיהיה להם שמחה בתורה, ושישאבו ממנה סיפוק. כי אם לא, חלילה, זה עלול לגרות לנשירה. ברגע שאדם מרגיש טוב במקום שבו הוא נמצא, שום דבר לא יכול לגרום לו לחפש משהו אחר. לכן מוטל עלינו כל הזמן לתת הרגשה לכל בחור כאילו הוא בן יחיד, בפרט כאן.

**הרב לוי:** אמשך את דברי הרב אלחזד. הרב, בפרט כאן בצרפת, מייצג בשביל הבחור ומשפחתו את התורה והמצוות. הוא הסמל של היהדות, בפרט כשמדובר בבחור צעיר שנכנס לשיבה. ברגע שהרב נותן הרגשה טובה, ומקרין דוגמה אישית, זו לא רק ההרגשה שנוצרת מסביב. זה משליך באופן ישיר על החיבור לתורה והמצוות. וראינו את זה בחוש, איך הקשר החם עם הרבנים חיזק אותם בשמירת התורה והמצוות.

**הרב לוי:** באמת אלו שבחרו בדרך הזו, כאן בצרפת, מגיעים לדרגות גבוהות. הם מגיעים מכמיהה נפשית עמוקה. הם מגיעים מתוך בחירה והלב שלהם בוער כולו בתורה ואהבת ה', ורואים כאן באמת דברים שכנראה קשה יותר לראות במקומות אחרים שבהם המנגנון חזק יותר, ולבחור פחות יש בחירה ללכת בדרך התורה.

**הגאון הרב טובול שליט"א:** הדבר שהכי משפיע זה השינוי המיוחד שרואים אצל משפחות תורניות. כשרואים איך נראית משפחה חרדית, ומכירים מקרוב את חיי המשפחה הטהורים, כשמבחינים באיכות שהיא מקרינה, זה הופך להיות מודל לחיקוי ורוצים ושואפים להיות כמוהם ואינו דומה תא חזי לתא שמע.

## לצד ה'עשה טוב' איך מתמודדים עם ה'סור מרע' עם האתגר הטכנולוגי שמאיים על עולם התורה, גם בצרפת?

**הרב לוי:** זכינו להקים מסלול המסנן את המכשירים הטכנולוגיים בצורה טובה, כך שאפשר להינצל מכל הפגעים ועם הסברה טובה ישנה תוצאה נאה. בסופו של דבר יש הרבה שלא ממש מבינים על הסכנה, ולא ממש מבינים את פוטנציאל ההתמכרות. עלינו להמשיך ולהסביר שמדובר בכלי עם פוטנציאל הרס רב, גם מבחינה אישית, וגם מבחינה רוחנית.

**הרב אלחזד:** אנחנו יודעים שהבטלה מביאה לידי חטא, לכן אנחנו עמלים מאוד על מנת למלא את עולם של הבחורים בתוכן

רוחני. חלק גדול מהפעילות של דרשו זה לחזק את העניין הזה. אנחנו עושים קעמפים לבחורים בימי הקיץ, במימון של דרשו, כשאנחנו מביאים לשם מרצים, הפעלות ומשלבים שיעורי תורה. לדברים כאלו יש משמעות, כי הם ממלאים את העולם של בן הישיבה בתוכן איכותי, ואז קל יותר להתמודד עם תוכן שלילי.

**הגאון הרב טובול שליט"א:** הסוד הגדול ביותר להשפיע על כל אדם, לא רק על בני ישיבה היא כוח האהבה. ככל שהאדם מרבה אהבה כך הוא יוצר כלי קיבול גדול עמוק יותר אצל האחר וכך יהיו דבריו נשמעים".

## האם לכנס כזה, כמו שנערך כאן הערב, יש השפעות רוחב על היהדות ועל הקהילה התורנית במדינה?

**הגאון הרב טובול שליט"א:** בוודאי, זה מכבד ומאהיב את התורה, ונוטע באנשים רצון להיות שייכים אליה. הכוח של הציבור הוא גדול מאוד, 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע'. אינו דומה אדם שלומד את ההלכה בקהילה שלו, לאדם שנמצא כאן ורואה שיש רבים כמותו. הרי מחר או מחרתיים, גם אם יוצר לו קושי ללמוד את ההספק היומי, הוא לא יוותר על כך, מכיוון שהוא שייך לציבור. דברים כאלה רואים אותם לאחר זמן. וכבר ראינו את ההשפעה העצומה של סיום הדף היומי של דרשו לפני שנתיים על הציבור בצרפת.

**הרב לוי:** ישנו אדם בן 69 שהתחיל ללמוד אז דף יומי. עד אז הוא אף פעם לא הצליח ללמוד גמרא. ובעקבות הכינוס הגדול הוא התחיל. היום בכינוס ראיתי אותו יוצא באמצע, כששאלתיו על כך, הוא השיב: אני ממהר לסיים את הדף היומי, לא הספקתי היום ללמוד את כולו, אינני מוכן לפספס אותו אפילו פעם אחת! עליכם להבין, זה לא פשוט ללמוד גמרא כמו בארץ ישראל, מכיוון שצריך לתרגם את הגמרא מצרפתית לעברית ולארמית וזה לא קל בכלל. אבל ברוך ה' יש תוצאות לכך.

**הרב אלחזד:** הכינוס הגדול שהיה לפני כשנתיים בסיום הדף היומי בהשתתפות גדולי וחכמי הדור שליט"א עשה מהפך עצום בתפיסה, הופנמה תודעה חדשה בציבור, שכולם יכולים ללמוד דף יומי, וכך נרקמו אל מול עינינו עשרות שיעורי הדף היומי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ועוד אלפים רבים בטלפון.

המהפך הזה בלימוד הדף היומי גילה לנו שיש צימאון אדיר. ממש כדברי הנביאים: "לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה'". אבל כאן יש סכנה גדולה. כמו שאמר הגאון הרב טובול שליט"א בכינוס: כאשר הסתיימה מלחמת העולם השנייה, יצאו ניצולי השואה מן המחנות, רעבים וצמאים ואכלו מכל הבא ליד, מה שסיכן אותם מאוד. גם כאן צריך לכוון אותם ללכת למקומות הנכונים, כדי שמרוב רעב לא ילכו למקומות לא טובים.

**הרב אלחזד:** את הכינוס הזה היה מאוד קשה לארגן. בגלל הקורונה. לא ידענו אם נוכל לארגן, ועד שהוחלט נשאר חודש וחצי והכל התנקז לחודש וחצי האחרונים. אבל כאשר ראיתי את הגאון הגדול רבי יצחק אזרחי שליט"א מרקיד את הציבור ובפרט

לגמרי. והמעמד הערב הזה כשאנחנו רואים מאות בחורי חמד לבושים כמו בני ישיבות ועם עדינות של בני ישיבות, הוא מרגש מאוד. הוא לא היה יכול להתרחש לפני עשרים שנה.

### האורות של פריז

השיחה מסתיימת כאשר סביב במת האולם מאות בחורים שהתיישבו לקומזיץ מרגש עם אמני הרגש, ר' נפתלי קמפה ור' שלמה כהן. שיר ועוד שיר, ובחורי הישיבות, נשאבים לעולם של התעלות. אם זה 'אבינו אב הרחמן' ששר ר' שלמה כהן, או השירה המרגשת בצוותא יחד עם נפתלי קמפה 'ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל' כאשר הבחורים עוצמים את עיניהם ומתכוונים לכל מילה. 'אבינו אב הרחמן, המרחם - רחם עלינו'.

"תראה אותם" אומר לנו ר' נפתלי לוי, שבחלקים מהשירה לקח את המיקרופון ושר בקולו. "הם היהלומים הכי יפים בכתרו של הקב"ה. הם מלאי תשוקה וכיסופין לתורה. כשהם שרים כאן יחד עם נפתלי קמפה, 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו', הם באמת מתכוונים לזה. וזה קורה כאן, בפריז, בסמל המובהק ביותר לחומריות בעולם המערבי. דווקא מכאן, קמה ועולה הזעקה להתחבר, להיות שייכים, לינוק ממקור החיים של כל יהודי".

בני הישיבות לא רצו לעזוב את המקום. החיבור שלהם היה העדות החזקה ביותר לרצון להתחבר לתורה, לעורר את הנפש לאהבת ה', לאהבת התורה, ולהתחבר באופן העמוק ביותר לנפש היהודית האלוקית שבכל אחד. לא הלובר, לא שער הניצחון ולא מגדל אייפל האירו את פריז. שמה של פריז הוא באור יקרות דוקא באולמי לס דוקס דס פריז. הם נתנו כבוד לתורה.

את הבחורים הצעירים והם מקיפים אותו בהערצה, מעגלים, מעגלים ושרים איתנו במלוא העוצמה: 'אשרי מי שגדול בתורה', בלי להפסיק, הרגשתי שהכל היה כדאי!

### עוד שבע שנים תתכנסו כאן שוב בע"ה לסיום המחזור השלישי.

#### מה תהיה המטרה שאותה תרצו להגשים עד אז?

**הרב אלחנן:** היעד שלנו הוא לחזק תורה. אנחנו רואים שככל שיש יותר שיעורים יש יותר אנשים שמחוברים ליהדות באופן אמיתי ועמוק. ולכן המטרה שלנו, כארגון דרשו בצרפת, וכמי שפועלים כאן בשדה החינוכי הוא להקים כמה שיותר שיעורי הלכה, כמו אחרי הסיום של הדף היומי, שיבינו שאפשר להיות שייך ללימוד הזה.

**הרב לוי:** האתגר הגדול שעומד לפתחנו, בנוסף לפתיחת שיעורים, שזה זה להקים דור שלם של אברכים בצרפת. אם נגיע ליעד הזה - זה יפטור המון בעיות. כמו שהזכיר הרב יחיא שכאשר יש אברכים זה משנה את כל המציאות של המקום. זו גם הדוגמא האישית שהזכיר הרב, אבל כך גם יהיה מושג כזה של 'ציבור חרדי' בצרפת. ציבור שחרד לדבר ה', מקפיד על קלה כבחמורה, שייצר כאן שדרה יציבה של עולם תורה רציני ושפתני שמכוון גבוה מעל גבוה.

**הרב אלחנן:** מה שרואים פה היום זה בזכות אנשים צדיקים שמסרו נפש וזרעו על אדמת טרשים ממש, וברוך ה' יצאו פירות טובים. ביניהם מור אבי זצ"ל שנפטר לא מכבר. המטרה שלנו זה להישאר כאן עד שמשיח יגיע, ולאפשר לכל יהודי שנמצא כאן לעלות ולהתעלות, ובעיקר, להיות מחובר לשורשי אבותיו ולאוצרות הרוח שלנו. ובהסתכלות של שנים, המהפכה של צרפת היא לא-תאמן. מה שהיה כאן לפני שני עשורים, זה עולם אחר

### סיום דף היומי בהלכה

## "לומדי ה'משנה ברורה' זוכים לשני כתרים - הן כתר של 'נעשה' והן כתר של 'נשמע'



### משאו של הגאון רבי חיים פינשטיין שליט"א ראש ישיבת 'עטרת שלמה' במעמד סיום המשנ"ב

שדוד המלך אומר כשאני בא להורות הוראה אני רואה בתורה, והיא מפרשת אותי מן האיסור, כנר המציל את האדם מן הפחיתים. כלומר, שאדם בעוה"ז לא יודע מה כן לעשות, מה לעשות, מה לא ראוי לעשות, הוא שרוי באפילה, והתורה מאירה לו את הדרך, מה לעשות, איך להתנהג, מה לאכול, מה לדבר, איזה פעולות כן לעשות, איזה פעולות לא לעשות, וכך הוא צועד בבטחה, לפי אור התורה. דבר ה' זו הלכה, זה האור והנר, לדרכנו ולנתיבותנו. כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים, ועליך יזרח ה'.

מה נכבד היום בו מסיימים אלפים ורבות מישראל, כן ירבו, שו"ע או"ח ומשנה ברורה, וזה יום שמחה לכולנו, וכבר אמר אב"י "תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתא עבידנא יומא טבא לכולהו רבנן".

והנה בבית יוסף (בהלכות שמחת תורה) מביא מדרש, מכאן שעושים סעודה לגמרה של תורה, ובודאי שהיום הזה זו שמחה כפולה באלפים ורבות. כתוב בתהלים "נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי". ומפרש רש"י,

אמרו נשמע, וזה הכתר של תלמוד תורה בפני עצמו, זה כתר בפני עצמו, ע"י שהקדימו נעשה לנשמע זכו לשני כתרים. מי שזכה ללמוד, לגמור שו"ע או"ח עם משנה ברורה ויודע ע"ז איך לעשות, איך להתנהג, איך להישמר כראוי, זוכה לכתר של נעשה. היום זה החג והשמחה של הכתר של נעשה. וכיון שלמדו בעיון ובעמל, אז זה גם נעשה וגם נשמע, שני הכתרים גם יחד.

בואו ונחזיק טובה לחכם לב יקח מצוות, הרב הגאון ר' דוד הופשטר שליט"א, וכל משפחתו וכל המסייעים על ידו שהקים ומחזיק את כל המפעל הגדול הזה לאלפי ישראל עם עוד כל מפעלות הקודש שהוא נטל על עצמו. ואחז"ל שכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלויה בו. אין ספור לזכויות של הרבים בתלמוד ובמעשה שהוא הביא לידי זה, והוא מחזיק את זה ועל כתפיו הוא נושא את הענינים הגדולים האלה. הקב"ה יחזקה ויאמצהו בבריאות ובאורך ימים ושנים והצלחה במעשה ידיו, אור התורה וברכת המצוות יחולו עליו להמשיך להיות צינור ועמוד להחזיק תורה ומצוות בבית ישראל.

שו"ע או"ח, זה ועליך יזרח ה'. אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה. ציצית, תפילין, קריאת שמע, תפילה, ברכות, שבת, מועדות, והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. כתוב בגמרא בשבת, בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע ירדו ששים ריבוא מלאכי השרת וקשרו לכל אחד מישראל שני כתרים, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע. שואל מרן הבית הלוי זצוק"ל, למה זכיית ישראל בכתרים תלויה במה שהקדימו נעשה לנשמע? ובגמ' משמע שבשביל ההקדמה הם זכו לשני כתרים. ואם לא היו מקדימים נעשה לנשמע לא היו זוכים לשני כתרים. ואומר הבית הלוי, 'נעשה' זה קבלה על קיום המצוות, ו'נשמע' זה קבלה על תלמוד תורה, על לימוד התורה, על עמל התורה, ולכן אם ישראל היו אומרים נשמע ונעשה, היה משמע שנלמד כדי לדעת מה לעשות - כי א"א לעשות אלא א"כ לומדים, ואז היה נחשב רק קבלה אחת והיו זוכים לכתר אחד של נעשה בלבד. אבל כשהקדימו נעשה לנשמע, הרי ממילא כשהם אומרים 'נעשה' ומקבלים עול מצוות, ממילא צריכים ללמוד איך לעשות, שהלא אי אפשר לעשות בלי ללמוד לדעת איך לעשות. ורק אחרי זה הם

## צפו בגלריה: המונים השתתפו במעמד הסיום באנטוורפן

גלריית תמונות מסיום הדף היומי בהלכה 'דרשו' בלגיה



## היה אחד שביקש שנשלח לו את הערכה למגיד השיעורים בתוך עשר דקות, כי השיעור כבר עומד להתחיל. הוא היה כל כך להוט, עד ששכח לספר לי אפילו היכן מתקיים השיעור...



"כל עוד הברזל חם, אנחנו משתדלים להכות בו במלוא העוצמה" - הרב אברהם פוקס  
מ'דרשו' מספר על ההתלהבות העצומה השוררת בציבור ביום שאחרי

### יחיאל קירשנבויים

כל כולם בלימוד הזה של 'הדף היומי בהלכה' מרימים טלפונים לרבנים ושואלים ומבררים ומחדדים את הטעון בירור, ולאחר מכן מנוסרים שיעור בקולות וברקים, להרבות תורה בישראל. "זה מרגש אותי בכל פעם מחדש, ואני באמת מרגיש שיש לי זכות עצומה שאני פועל בעניינם ועובד מולם.

"ביום הראשון של לימוד המחזור הנוכחי, המחזור השלישי, קיבלתי טלפון כל כמה דקות, עשרות פניות מכל רחבי בית שמש, אנשים שהחליטו לפתוח שיעור וביקשו לקבל את ערכת הפתיחה. היה אפילו אחד שרצה לקבל את הערכה בתוך עשר דקות, כי השיעור כבר עומד להתחיל... הוא היה כל כך להוט להתחיל בשיעור, עד ששכח לתת לי אפילו פרטים איפה נמסר השיעור, באיזה בית כנסת וכמה משתתפים הוא הצליח לגייס... "הלחץ הזה אומנם קצת נרגע, אבל עדיין יש ביקוש גבוה, ומדי יום נפתחים שיעורים חדשים של 'הדף היומי בהלכה' בבית שמש.

"כמובן שבימים אלו אנחנו משתדלים ביתר שאת וביתר עוז, לתת מענה מידי לכל פונה, כדי להכות בברזל בעודו חם. הציבור עוד נלהב מהסיומים הגדולים בראשות מרנן ורבנן גדולי התורה והחסידות, ואנחנו צריכים לנצל את ההתעוררות הזאת כדי לפתוח כמה שיותר שיעורים, כל עוד הברזל חם, אנחנו משתדלים להכות בו במלוא העוצמה".

הפעילות בארגון 'דרשו' מאתגרת ומעניינת מאוד, וכחלק מהסיקור של הפעילות שוחחנו עם כמה וכמה מהפעילים, שסיפקו לנו הצצה לעולם הרגשות הפנימיים שלהם, מה הם מרגישים וכיצד הם תופסים במחשבה הפנימית שלהם, את הפעילות באחינו.

הפעם אנחנו משוחחים עם הרב אברהם פוקס, מגיש 'הדקה המתוקה' ותוכנית 'לקראת שבת' בקו השיעורים של 'דרשו', מגיד שיעור ב'דף היומי בהלכה' ואחראי על שיעורי 'הדף היומי בהלכה' בבית שמש.

"הפעילות שלי בארגון 'דרשו' מאוד מגוונת ונעה בין מסירת שיעורי 'הדקה המתוקה', או שיעורי 'הדף היומי בהלכה' ועד להפעלת מערך השיעורים של 'הדף היומי בהלכה' ברחבי עיריית בית שמש", אומר הרב פוקס. "הייתי יכול לספר רבות על איך אני מרגיש וכיצד אני תופס את הפעילות שלי ב'דרשו', אבל מאחר ובימים אלו בדיוק מתחילים את המחזור השלישי של 'הדף היומי בהלכה', אני אתמקד בנושא הזה, של שיעורי 'הדף היומי בהלכה'. "האמת שזאת משימה מאוד מיוחדת בכל ימות השנה. אני פוגש מגידי שיעורים שממש מוסרים את נפשם כדי להרביץ תורה ולהרבות את לימוד ההלכה. חלקם רבני קהילות, אחרים אברכי כולל מן המניין ויש אפילו בעלי בתים רציניים שמשקיעים את

### הסיפור היומי

## יונטל, האמון על אהבת ישראל ללא גבולות, מקמט את מצחו לרגע, מתאמץ למצוא פתרון עבור הילדה הבוכיה. "יש לי רעיון" - הוא קורא - "לכי הביתה והכיני תחפושת של 'נר'..."



סיפור מפעים שנחשף בשבוע שעבר בכינוס צאצאים של הרה"ח ר' יום טוב עהרליך ז"ל

עהרליך - לימים המשורר המפורסם שהעולם היהודי חב לו, וליצירותיו הנפלאות, המון.

יונטל חוצה את הרחוב הסמרקנדי ומבחין בילדה קטנה עומדת מבווישת ונכלמת. נראה כי משהו מעיק עליה מאוד. "מדוע

היה זה בעיר סמרקנד שאוזבקיסטן בתקופה שלאחר מלחמת העולם השנייה. אלפי פליטים אודים מוצלים, שוכנים זמנית בעיר האוזבקית עד יעבור זעם. ברחוב העיר מתהלך בחור בעל עיניים יוקדות טהורות, שופע שמחת חיים ומרץ בלתי נדלה, בשם יונטל

את עצובה?" - פונה אליה יונטל בנימה רחימאית הבוקעת מתוך לב יהודי נמס כמים.

"כי מחר יש מסיבת חנוכה אצלנו, ולא נתנו לי שום תפקיד..." - כך הילדה בקול מרוסק. התברר כי היא יתומה מאב ואם. יונטל, האמון על אהבת ישראל ללא גבולות, מקמט את מצחו לרגע. מוחו הקודח מתאמץ למצוא פתרון לשמח את לב הילדה המסכנה. ניצולת המלחמה.

"יש לי רעיון" - הוא קורא, "לכי הביתה והכיני תחפושת של 'נר'. מחר בבוקר את מגיעה לבית הספר מחופשת לנר, ואני אכין לך משהו לתפקיד".

למחרת בבוקר, הגיע הנר המחופש לשער בית הספר. יונטל המתין שם עם דף כתוב בכתב ידו. פיזם באוזניה חרישית את המנגינה המתאימה ומיהר לדרכו. הפתק הכיל שורות מחורזות בשפת האידיש, ולמען הקוראים נתרגם אותם (למרות שבכך נפסיד את החרוזים היפהיים...)

"אני נר, יודעים אתם ומכירים אותי/ פעם, עוד בבית המקדש, הייתי דולק/ הגיעו האויבים וגירשו אותי משם/ יצאתי אפוא לגלות, אך למרות זאת שוב אני בוער/ אני מרצד במחנה, ביערות ובערבות סיביר/ משתלהב בבתים ובלבבות, הן אצל הקבצן והן אצל הגביר/ הגיעו האויבים, ואני דולק למרות הכל/ ותיכף

אמשיך לעלות בלהב אש, שם בבית המקדש"... הנר המחופש, נכנס לכיתה והציע עצמו כ'נר של חנוכה' שיש לו מה להביע. כמובן שהרשות ניתנה. השיר שלה הפך לשיא המעמד, וגרף תשואות רבות.

הילדה, חנה פייגא ששונקין, לימים חנה פייגא פרידמן, גדלה והקימה דורות ישרים מבורכים לתפארת, חסידי חב"ד נאמנים ויראי ה'. היא נפטרה בשיבה טובה לפני כחודש, כאשר עד יומה האחרון זקפה תמיד את כל זכות הישרדותה והצלחתה הרוחנית לאותו מלאך יקר שהושיע אותה ביום סגרירי בצורה מקורית ביותר.

סיפור מפעים זה נחשף השבוע באורח פלאי, במהלך ערב גיבוש של צאצאי הרה"ח ר' יום טוב עהרליך זצ"ל, לאחר שאחד הנכדים ששהה בשבת האחרונה בבית הרפואה 'פוריה' פגש בהשגחה פרטית את אחד מנכדיה שסיפר לו את הסיפור, והביא לו במוצ"ש את המילים של השיר.

הנכדים, הדביקו למילים את אחד מהניגונים המיוחדים ביותר של הסב, והשמיעו את השיר, כאשר הכל מעלים על נס את גודל אהבת ישראל היוקדת של מי שהיה בעצמו ל'נר' תמיד שהאיר והזהיר בכל קצוות תבל.

(הרב י' טורסקי, 'המבשר')

#### פרשת השבוע

## כשהיו התלמידים משתובבים יתר על המידה, היה המלמד מסנן מבין שיניו תיבות משונות, והיה הדבר נשמע כאילו הוא "מברך" (בלשון נקיה) אותם בשפה ההונגרית...



רק בסוף שנת הלימודים התברר: אלו לא קללות, אלא שמות של אבנים יקרות

והנה, בסוף שנת לימודיהם אצלו, ניגשו אליו כמה תלמידים לבקש מחילה על שהפריעו לו וגרמו לו לבוא לידי רוגז, עד שפלט מפיו עליהם מילות גנאי וקללות.

פתח המלמד את החומש והראה להם את דברי התרגום על שמות האבנים שעל החושן: "סִמְקוֹן יִרְקוֹן וְיִבְרָקוֹן... קִנְיָרִי... טְרָקֵיָא... וּפְנִטְרִי", והסביר להם שבשעה שכמעט והגיע לידי כעס על תלמידיו היקרים ורצה לקרר את כעסו, היה חוזר בפיו את השמות הללו "קנכרי... טרקאי... פנטרי" ובה היה מזכיר לעצמו כי כל התלמידים הם אבנים יקרות ושמות טהורות, ועל ידי כך סר כעסו מעליהם.

(באר הפרשה ויק"פ תשע"ח)

שח הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: שמעתי בשם הגאון האדיר פה מפיק מרגליות הגר"א ואקסמאן שליט"א ראש ישיבת 'מאור יצחק', שלמד 'פרק בחינוך' מהנהגת המלמד שלו בימי ילדותו.

אותו מלמד היה מניצולי המלחמה, ובכל עת שהיו הנערים - התלמידים, יוצאים מגדרם ומתנהגים בשובבות יתר, היה מסנן מבין שיניו תיבות משונות, והיה הדבר נשמע כאילו הוא 'מברכם' (בלשון נקיה) ב'ברכות' בשפה ההונגרית (מוצאו של המלמד היה מהונגריה) מרוב כעסו עליהם. ותמיד היו התלמידים מהרהרים לעצמם: נעבעך (מסכן), רחמנות על אדם למוד סבל כמותו - שהרי מניצולי המלחמה הוא - שמחמת מרירותו מגיע לידי כך.

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?  
שלח מייל ל- [dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

# והנה בשבוע שעבר קרה הפלא: לפתע שמנו לב שהצינורות נפתחו והדמעות החלו לזלוג מעיני הילד. עקבנו כמה ימים אחר המצב וראינו שאכן העניין סודר לחלוטין. ואז סיפרה לי רעייתי...



**כשנותנים להקב"ה הלל והודיה על חסדו וטובותיו, הוא מחזיר בכפל כפליים ברכות וישועות**

באמצעות ניתוח. חלפה לה שנה ועדיין לא נפתחו הצינורות. היות וכך, הזמנו תור לניתוח והתחלנו להכין את עצמנו לקראתו... והנה בשבוע שעבר קרה הפלא. לפתע שמנו לב שהצינורות נפתחו והדמעות החלו לזלוג מעיני הילד. עקבנו כמה ימים אחר המצב וראינו שאכן העניין סודר לחלוטין ואין יותר צורך בניתוח. והנה אמרה לי אשתי: לפני כמה ימים נזכרתי במה ששמעתי בילדותי, שבאמירת "וברא בו נקבים נקבים" בברכת "אשר יצר" יש לכוון לכל הנקבים הנמצאים בגוף, ובכללם אלו שהדמעות יוצאות בעדם. מאז שנזכרתי בכך, התחלתי לכוון כל אימת שבירכתי 'ברכת אשר יצר' להודות ולהלל על נקבים אלו שיש לנו בעינינו...

הקב"ה רוצה שנכיר בטובו ושנודה ונהלל לכבודו, הן על ידי ברכות הודאה והן על ידי פרסום ניסיו וטובותיו, וכשנותנים לו הלל והודיה, הוא מחזיר בכפל כפליים ברכות וישועות.

(הגה"ח רבי שמעון שפיצר שליט"א, 'הבינני')

במסכת מגילה (יד, א) אומרת הגמרא שהנביאים שתקנו את קריאת המגילה למדו זאת בקל וחומר מנס קריעת ים סוף - שאם על הצלה מעבדות לחרות אמרו ישראל שירה, על אחת כמה וכמה על הצלה ממוות לחיים. ומביאה הגמרא את דברי רב נחמן, שקריאת המגילה היא למעשה אמירת 'הלל' על נס פורים. וביאור הדבר, כי בעצם זה שמספרים את הנס ומפרסמים אותו ברבים, נותנים הלל והודאה לה' יתברך על חסדו וטובו.

אתמול התקשר אלי יהודי וסיפר לי סיפור שארע עמו בשבוע שעבר, ובוודאי קיים בכך מצוה חשובה זו הנלמדת מקל וחומר. וכך סיפר האיש:

אשתקד נולד אצלי ילד למזל טוב, והנה נודע לנו שצינורות הדמעות שבעיניו הקטנות סתומות ושאינן דמעותיו יכולות לצאת החוצה כדי להתפנות מן הגוף. כשפנינו אל הרופא, אמר לנו שאין זה מקרה נדיר, ומה שנהוג בדרך כלל הוא להמתין עד שנה, והיה אם יפתחו הצינורות מעצמם, מה טוב, ולא - יצטרכו לפתחם

## לפתוח את היום בטוב...



**הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו' הפותח בכל יום לתיבת המייל שלך**

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

[dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)



## האם מותר לספר על אדם שעובר עבירות, כדי שיתפללו עליו שישוב בתשובה?



### הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

עליו שיחזור בתשובה, דעת הגר"נ קרליץ שמותר משום שנחשב לתועלת, אך צריך לספר בצמצום רק כפי הנצרך].  
אמנם, בכל אופן שמודיע לקרובים, או למישהו אחר שיכול להוכיחו, אסור להם לקבל את דבריו בהחלטה גמורה. ולכן, יש שכתבו שכאשר מודיע לקרובים ויודע שיקבלו זאת באמון גמור, עליו להודיע להם שאין להם לקבל זאת אלא עד שיבררו הדברים עם החוטא.

גם לגבי דייני העיר, מדגיש ה'חפץ חיים' שאסור לספר להם אלא אם ראו זאת שני עדים, כי אסור לבית דין להאמין לעד אחד. אמנם, לספר לדיינים שלא בתורת עדות אלא בצנעה על מנת שיוכיחוהו, הביאו בביאורים ומוספים שאין זה גרוע יותר מאשר לספר לקרובים או לשאר בני אדם היכולים להשפיע עליו לטובה. ה'חפץ חיים' מדגיש עוד, כי כוונת המספר צריכה להיות לשם שמים, ולא משנאה; ודייני העיר צריכים להוכיח את החוטא בצנעה ולא ילבינו פניו ברבים [וראה בביאורים ומוספים לעניין דברים שיש בהם חילול ה', כיצד יש לנהוג].

בסעיפים הקודמים למדנו, שגם אם ראינו אדם שעבר עבירה שאיסורה מפורסם, ובוודאי מתכוון לחטא, אך הוא איש בינוני שנשמר בדרך כלל מחטא - אסור לגלות זאת לאחרים, אלא יש להוכיחו בינו לבין עצמו.

בסעיף הנלמד היום (כלל ד סעיף ה) ממשיך ה'חפץ חיים' בעניין זה וכותב, שאם החוטא הוא "מהאוילים הלצים השונאים למוכחים... ובוודאי לא יתקבלו דבריו באוזניו", והוא עשוי לשנות באוולתו ולבוא עוד פעם לידי חטא - טוב שיגלה זאת לדייני העיר, כדי שיוכיחוהו ויפרישוהו מהחטא. והוא הדין שיכול לומר זאת לקרוביו של החוטא, אם הוא יודע שביכולתם להשפיע עליו. בביאורים ומוספים שבמהדורת 'דרשו' מביאים, כי יש שכתבו שגם אם הוא עצמו יכול להוכיחו, אבל הקרובים או מישהו אחר יעשו זאת טוב יותר, ותהיה מכך תועלת, מותר. וכן מנהל מוסד שרוצה להעיר לאחד המלמדים, אבל חושב שתהיה תועלת גדולה יותר אם הביקורת תגיע מאחד ההורים ולא ממנו ישירות, דעת הגר"ח קניבסקי שמותר לספר להורה את הביקורת בסוד, על מנת שיעיר למלמד. [ולספר על אדם שעשה עבירות כדי שיתפללו

\* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

\* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

\* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

\* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

**הכל במקום אחד**

קו השיעורים של 'דרשו' \*4992 או 077-2222-666

## האם ניתן לומר את פרשות הקרבנות לפני עלות השחר?



שאינן לו פנאי לומר את פרשות הקרבנות ביום, רשאי לאומרן בלילה. ויש לומר את פרשות הקרבנות גם בשבתות, אבל עדיף ללמוד בהן את פרשת השבוע. ויש שכתבו, שגם בימות החול, יש להעדיף את לימוד התורה על פני אמירת פרשות הקרבנות, (למעט פרשת התמיד, ו'איזהו מקומן').

[שו"ע א, ה, ז רט, ומשנ"ב ז]

כפי שלמדנו, מנהג טוב לומר בכל בוקר את פרשות קרבנות עולה, מנחה, שלמים, חטאת ואשם. ויש שנהגו לומר בכל בוקר גם את פרשות הכיור, תרומת הדשן, קרבן התמיד, עשיית מזבח הקטורת, ועשיית הקטורת. את פרשות הקרבנות, יש לומר ביום, שהוא הזמן הראוי להקרבה, כיון שאין מקריבים קרבנות בלילה; אבל את פרשות הכיור ותרומת הדשן, ניתן לומר בלילה. ומי

## האם אומרים 'יהי רצון... כאילו הקרבת חטאת' אחרי אמירת פרשת חטאת?



אין לומר כן, כיון שקרבנות אלה אינם באים בנדבה. ויש אומרים, שגם לאחר אמירת פרשות החטאת והאשם יש לומר 'יהי רצון' בצורת תנאי: "אם עברתי עבירה שחייבים עליה חטאת (או אשם), שיהיה זה נחשב כאלו הקרבת חטאת (או אשם)"; ויש אומרים, שלאחר פרשת חטאת אין לומר יהי רצון אפילו באופן זה. וראה במקורות.

[שו"ע א, ז, ומשנ"ב יח]

על פי דברי חכמינו ז"ל, שהעוסק בפרשה של קרבן מסוים, הרי זה כאילו הקריבו על גבי המזבח, כתבו הפוסקים, שבכל בוקר, לאחר אמירת פרשת העולה, יש לומר: "יהי רצון מלפניך שיהיה זה חשוב ומקובל כאילו הקרבת עולה". וכן בדומה לכך לאחר אמירת פרשות המנחה והשלמים, מפני ששלושת הקרבנות הללו באים בנדבה. אולם, לאחר אמירת פרשות החטאת והאשם

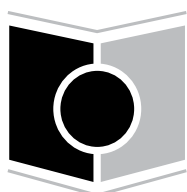
## מדוע אסר הרמב"ם לעמוד בשעת קריאת עשרת הדברות?



אתחנן; ויש שנהגו לעמוד. ונחלקו הפוסקים, אם בזמננו, שידוע לכולם כי העמידה היא לזכר מעמד הר סיני, וכן עומדים בקריאות נוספות, כמו שירת הים, מותר לעמוד אף לדעת הרמב"ם. ויש שכתבו עצה לדבר, לעמוד במשך כל הקריאה בשבתות אלו, כך שלא תהיה עמידה במיוחד לקריאת עשרת הדברות.

[שו"ע א, ה, ומשנ"ב טז; ביאורים ומוספים דרשו, 32]

כפי שלמדנו, מנהג טוב לומר בכל בוקר את פרשת עשרת הדברות, כדי לחזק את האמונה בהש"ת. אולם, יש לאומרן דווקא ביחידות, ולא בציבור, מחשש שפורקי העול יאמרו שהתורה שירדה מן השמים, כוללת רק את עשרת הדברות שנאמרו לעיני כל העם על הר סיני. והרמב"ם כתב, שמסיבה זו אין לעמוד בעת קריאת עשרת הדברות, בקריאת התורה בשבת, בפרשת יתרו ובפרשת



Dirshu

דרשו ד' ועוז

קרן עולמית לחינוך  
ועידוד לימוד התורה

# אנחנו מחכים לכם...

הרגע הגדול הגיע, הסיימים הגדולים כאן בארץ הסתיימו,  
לא ניתן לפרט את הרטט הרוחני שעבר כל מי שהשתתף  
במעמדות הגדולים של קידוש ד'.

## אבל

עתה הגיעו הרגעים הגדולים. הרגע שבו אלפי  
רבבות ישראל מתחילים יחד בלימוד  
'המשנה ברורה' במסגרת ה'דף היומי בהלכה'  
הצטרפו גם אתם למסגרת הלימוד  
והמבחנים. אתם לא תפסיקו  
להודות לנו...

אנחנו מחכים לכם...

ניתן להצטרף בעמדות 'נדרים פלוס'

או במוקד דרשו 02-5609000

# איזה פרשיות נאמרות גם בלילה? | מדוע לא אומרים בשבת 'יהי רצון' שלאחר פרשת עולה ושלמים? | זמה החילוק בין קרבנות הבאים בנדבה לקרבן חטאת?



תמצית שיעור הלכה במשנה ברורה הלכות 'הנהגת אדם בבוקר' במסגרת לימוד 'דף היומי בהלכה' [משנ"ב חלק א', סימן א' סעיפים ו' - ז']

שגם לא היו מקריבים חטאת, ואת הקרבנות שבחובה, אז ממילא גם שם לא אומרים 'יהי רצון', כי בשבת לא היו מקריבים אותם.

## החילוק בין קרבנות הבאים בנדבה לקרבן חטאת

יש הבדל בין קרבנות של נדבה, עולה מנחה ושלמים, לגבי קרבן חטאת, כי לאחר שמזכיר אדם את פרשת עולה מנחה ושלמים, יאמר 'יהי רצון שיהא חשוב כאילו הקרבתי עולה מנחה ושלמים', כי הם קרבנות שבאים בנדבה, אבל לאחר שאדם אומר פרשת חטאת, אינו יכול לומר 'כאילו הקרבתי חטאת', כי חטאת אינה באה בנדבה, אלא אם כן אדם יודע בוודאות שהוא עבר עבירה שחייבים עליה חטאת, שאז יאמר, 'כאילו הקרבתי חטאת', וכן מספק אינו יכול לומר 'אם נתחייבתי חטאת זה יהיה תמורתו', כי חטאת צריך ידיעה, שהוא יודע שהוא עבר על עבירה שחייבים עליה חטאת, ובכל זאת, אם לבו נוקפו והוא מסופק, והיה לו ידיעה שהוא חטא ושכח, יאמר פרשת חטאת, ויאמר 'יהי רצון' שלאחר חטאת בדרך תנאי.

## אמירת פרשת הקרבנות

מבואר בשולחן ערוך, שפרשת הקרבנות נאמרות רק ביום, והטעם, משום שהסיבה שאומרים פרשת הקרבנות, זה זכר ותחליף להקרבת הקרבנות ממש, והרי כידוע, הקרבנות קרבים רק ביום, ולכן אמירתם נוהגת רק ביום ולא בלילה, ובכל זאת מבואר במשנה ברורה, שפרשת הכיור ופרשת תרומת הדשן, אפשר לומר כבר בלילה, כיוון שהם דברים שהיו נערכים בלילה, עוד כתוב במשנה ברורה, שאדם שאין לו פנאי לומר את פרשת הקרבנות ביום, יכול לומר אותם בלילה, וכנראה ביאור הדבר, כי אמנם פרשת הקרבנות הם זכר לקרבנות, אבל יש עניין גם באמירת הקרבנות ממש, אפילו אם זה לא ממש באותו זמן שהיו מקריבים את הקרבן.

## אמירת 'יהי רצון' שלאחר הקרבנות בשבת

בשבת לא אומרים 'יהי רצון' שלאחר פרשת עולה ושלמים, משום שבשבת לא היו מקריבים קרבנות נדבה, ולכאורה, כל שכן

# להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק  
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

[dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

הפורתח  
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

\* בסידורים נדפסו תחינות ובקשות, ואמירות שונות, לפני תפילת שחרית ולאחריה; וכתבו הפוסקים, שטוב לומר מעט מהתחינות בכוונה, מאשר לומר את כולן ללא כוונה.  
\* מנהג טוב לומר בכל בוקר את פרשת ירדת המן, שבפרשת בשלח, כדי לקבוע בלב את האמונה שהמזונות באים בהשגחה פרטית, וריבוי ההשתדלות אינו מועיל.  
\* ראוי לכל ירא שמים להצטער על חורבן בית המקדש, אולם את לימוד התורה והתפילה יש לעשות מתוך שמחה, ולא מתוך צער, כי עבודת השי"ת צריכה להעשות בשמחה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

## המקבל חפץ ב'מתנה על מנת להחזיר' האם רשאי לתתו לאחר על מנת להחזיר?



החפץ לאחרים ללא רשות הבעלים, אף לצורך מצוה. ובמקרה שיש סיבה להניח כי ראובן אינו מעונין בהעברת החפץ לאחרים מלבד שמעון, וכגון שמדובר על העברה בשרשרת בין אנשים רבים, ויש חשש לקלקול החפץ - לכל הדעות אסור לשמעון לתת לאחרים ללא רשות הבעלים.  
[שו"ע תרנח, ה, משנ"ב כא-כב, שעה"צ כו, וביה"ל ד"ה ומיהו; וראה ביאורים ומוספים דרשו, 40]

כאשר ראובן נותן לשמעון חפץ ב'מתנה על מנת להחזיר' - שמעון רשאי לתת את החפץ ללוי במתנה על מנת להחזיר, וכן הלאה, ובלבד שהחפץ יחזור לבסוף לראובן, בעליו המקוריים של החפץ. ויש אומרים שרק כאשר מדובר במתנה לצורך קיום מצוה - כגון ארבעת המינים ביום הראשון של חג הסוכות - מותר לעשות כן, משום שאנחנו מניחים כי אדם מתרצה לכך שישתמשו בחפציו לצורכי מצוה. ויש אומרים, שאסור לשמעון לתת את

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?  
שלח מייל ל- [dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

הלוח היומי

## כ"ב באדר א' | רבי רפאל ראובן ב"ר שמשון גרוזבסקי זצ"ל, ר"י כנסת בית יצחק, תורה ודעת ועוד, בעל חידושי רבי ראובן



ביום זה בשנת תרצ"ג, הקימו הגרמנים ימ"ש את מחנה הריכוז הראשון הידוע לשמצה 'דכאו', שבו עונו ונרצחו אלפי יהודים הי"ד **יארצייט:**

- תרנ"ז: רבי צבי הירש ב"ר אליקים וייס זצ"ל, מדומברובא.
- תרס"ב: רבי יעקב ב"ר שמעון פרלוב זצ"ל, מנובומינסק, בעל שופרא דיעקב.
- תרצ"ט: רבי יחיאל מיכל ב"ר אהרן ברנדווין זצ"ל, מטורקא-סטרעטין.
- תש"ג: רבי אברהם דובער ב"ר זלמן סנדר כהנא-שפירא זצ"ל, אב"ד קובנא, בעל דבר אברהם.
- תשי"ח: רבי רפאל ראובן ב"ר שמשון גרוזבסקי זצ"ל, ר"י כנסת בית יצחק, תורה ודעת ועוד, בעל חידושי רבי ראובן.
- תשכ"ה: רבי שלמה ב"ר אברהם סאלם-זעפרני זצ"ל, ר"י כתר תורה חלאב.



### סיבת העלמותו של הגר"ר קרלנשטיין מהבית

פעם בתו של הגה"צ רבי ראובן קרלנשטיין באה לבקרו, ולאחר מכן לפתע הוא נעלם מהבית, אחר כך נודע שהלך לבקר את אמו, כי כשראה כמה שמח בביקורה של בתו, חשב כמה תשמח אמו כשיבוא הוא לבקר אצלה, ומיד קם ועשה מעשה. (הליכות חיייו והנהגותיו של הגר"ר קרלנשטיין עמ' ז)

נשתדל לבקר את ההורים לעתים קרובות (במקרה שאין הדבר גורם לטרחה בעבורם) ונגרום להם בכך נחת רוח

\* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

\* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

\* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

\* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

**הכל במקום אחד**

**קו השיעורים של 'דרשו' 4992\* או 077-2222-666**

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il